

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

147. Quid indagandum & justificandum impetranti, ut Decretum hoc intret, seu ut habeat effectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

ut provifus de incompatibili cum præhabito intra duos menses (qui etiam aliàs de jure conceduntur, ut dictum fuprà) primum dimittat in manibus ipfius Papæ, aliàs ipfo jure utrumque vacet, Lott. *ibid.* Adeoque implicat duo, nimirum permiſſionem retinendi præhabitu per duos menses (numerandos, non à die proviſionis, ſed à die capta poſſeſſionis pacificæ, aut etiam à die habitæ noti- tiæ de capta poſſeſſione; dum ea ſumpta per Pro- curatorem; vel à die, quo per proviſum ſtetit, quominus dictam poſſeſſionem aſſequeretur, ita ut verba decreti civiliter intelligantur, Tond. *gg. benef. p. 1. c. 63. nu. 3. Garc. p. 11. c. 5. nu. 106.* juxta dicta à nobis fuprà) & conſequenter denega- tionem retentionis ultra id tempus, ad quam ve- luti effectus hujus decreti conſequitur reſolutio gratiæ retentionis uſque ab initio, ex eo mo- mento, quo terminantur dicti duo menses. Lott. *l. c. n. 20.* per quod tamen non impeditur provi- ſus, quò minus, ſi velit, etiam ante lapſum dicto- rum mensium dimittat præhabitu; bene tamen impediatur, ne impune poſt dictum tempus reti- neat, ne quidem ad momentum, niſi ut dictum, adhuc incertus de aſſeſſione ſecundi. Lott. *loc. cit. nu. 23. & 24.*

Quæſtio 147. Decretum hoc, ut intret, ſeu ut habeat effectum, quid indagandum, & juſtificandum impetranti?

Refpondeo: Idipſum non ſine maxima facti indagine liquidari, ut inquit Lott. *loc. cit. n. 34.* adeoque primò juſtificandum initium adeptæ poſ- ſeſſionis pacificæ per publicum instrumentum, unde poſſit præſumi ejusdem poſſeſſionis pacificæ continuatio. Deia negativa dimiſſionis, quæ aliter nequit probari, quam per diligentias apud offi- ciales; quippe ea dimiſſio ſit in manibus Papæ cum adnotatione conſenſus à tergo, ut Paris. *l. 8. g. 7. n. 103.* vel ſaltem apud unum ex Notariis Ca- mera Apoſtolica; id enim ſufficit pro evitandâ ſupradictâ penâ. Lott. *cit. n. 34. & 35.* Quin & qui impetrat ſecundum, ex intentione primi ſeu præhabiti contra decretum hoc de demittendo, tenetur juſtificare poſitivam & inexcufabilem re- luctationem in demittendo. Lott. *n. 43.* citans Lap. *alleg. n. 6. n. 3.* Caſſador. *decif. 1. n. 1. de conſtitut.* Hinc jam contra impetrantes ex hoc capite, ubi res in judicium deducta, debet poſſeſſori decerni mandatum de manutenendo, non obſtante, quòd tali decreto de demittendo conſueverit aliud irri- tans adjici, per quod tam titulus, quam poſſeſſio detentatoris inſicitur. Lott. *nu. 36.* tum quia de- cretum illud irritans venit acceſſoriè ad decretum de demittendo, proindeque non intrat, niſi poſt- quam conſtituerit, locum eſſe principali decreto de demittendo. Lott. *cit. n. 36.* citans Rotam apud Put. *decif. 1. paulò poſt initium. & 301. n. 2. l. 1.* Gonz. *gl. 67. n. 55.* Barboſ. *clauſ. 40. n. 47.* Cum autem contenditur, an ſit locus principali decreto, vel ſecus, debet, qui poſſidet, manuteneri; ut Rota apud Mantica. *decif. 202. n. 2.* Lott. *n. 37.* tum quia decretum illud irritans verè ac realiter non eſt conſecutivum ad decretum præcedens de demit- tendo; ſed ad virtutem reſervationis in eventum dimiſſionis; ut nimirum ubi contingat dimitti, alius non poſſit providere de dimiſſo, quàm Papa; ut in ſimili de decreto irritante poſito in *Extravag. exccrab.* quod non operatur contra demittentem, *R. Leuren. Fori Benef. Tom. III.*

ſed contra proviſum ab alio, quàm à Papa in even- tum dimiſſionis. Lott. *nu. 38.* Quin etiam in caſu inexcufabilis reſtantia in demittendo præhabi- tum, licet poſſeſſio non videatur eſſe maurenti- bilis, nihilominus non poſſit impetrans aliter pro- cedere in promotione ſua gratiæ, quàm ipſo citato propter poſſibilitatem diſpenſationis, vel alicujus excuſationis legitima, etiamſi ſupponatur vacatio inducta ipſo jure. Lott. *nu. 44. & 45.* citans Gl. *in c. licet Epifcopus. de præb. in 6. v. te non vocato. Et ibidem. Franc. n. 8. Gemin. n. 12. Lamb. de jurep. l. 2. p. 1. q. 6. a. 9. n. 3. & a. 10. n. 2. Sanch. in Decalog. l. 2. c. 26. n. 12.* talem autem legitimam excuſationem foreignorantiam facti, nempe ad- eptæ poſſeſſionis per Procuratorem, ſit Lott. *n. 46.* quam excuſationem non facile poſſe elidi aliter, quàm ſi probetur certioratio de accepta poſſe- ſſione per procuratorem, addit Lott. *n. 48.* Unde pater longè difficiliorem eſſe provinciam impe- tranti ſecundum vacans vi conſtituit. *Exccrab.* vel decreti de demittendo, quàm impetrantis pri- mum vacans per aſſeſſionem ſecundi; cum in hoc caſu impetrans illicò juſtificet gratiam ſuam ex facto aſſeſſionis. Lott. *n. 40.*

Quæſtio 148. Quid, ſi ergo quis obtempe- rando huic decreto, aliisq; juribus de dimit- tendo præhabito poſt duos menses pacificæ poſſeſſionis dimiſerit primum, ac dein prius elapſis dictis duobus illis, vel etiam pluribus menſibus ſus ei moveatur ſuper ſecundo, il- ludq; evincatur, eo quòd v. g. tunc prius pateat, collationem illius fuiſſe nullam, an- inquam in eo caſu præhabitu dimiſſum recuperabit, ſeu reſeſſum ad illud habeat.

1. **R**efpondeo affirmative: Tond. *p. 1. c. 69. à n. 1.* Garc. *p. 11. c. 5. n. 116.* juxta *c. ſi be- neficia. de præb. in 6.* Modò tamen conſeſtim & ſine mora id fiat, ſeu regrediatur, quauò certus factus fuit de invaliditate collationis ſecundi. Tond. *loc. cit. n. 4.* citans Tiraq. *in l. boyes ff. de verb. ſignif. limit. 21. n. 7.* Atque in hoc caſu competunt reme- dia poſſeſſoria illi, qui ad primum illud benefi- cium regredi intendit. Tond. *n. 5.* citans Gonz. *gl. 56. n. 146.* ubi, quòd quando vigore *c. ſi be- neficia.* poteſt regredi ad primum beneficium, po- teſt uti remediis retinendæ ſeu recuperandæ, ex quo nunquam primam poſſeſſionem amiſit, ſed ſemper illam in animo conſervavit, ita ut contra illum non concedatur alteri dictum remedium poſſeſſorium.

2. Porro intelligenda hæc ſunt in terminis ſim- plicis dimiſſionis, non autem, cum agitur de re- ſignatione (licet enim obtinens beneficium in- compatible non ſatisfaciat decreto de demittendo, dum reſignat in favorem præhabitu, ut dictum fuprà ex Garc. *p. 11. c. 5. n. 58.* ſolet tamen quando- que dataria hujusmodi rigorem ex juſta cauſa re- laxare, & reſignationem in favorem hoc caſu ad- mittere. Tond. *nu. 7.* ex Gonz. *gl. 15. nu. 126.*) quippe textus ille *c. cap. ſi beneficia.* locum dun- taxat habet in terminis ſimplicis dimiſſionis; non autem in terminis reſignationis. Tond. *nu. 8.* ci- tans Feder. de Senis *conf. 156. §. Nec obſtat caput;* ubi, quòd dimiſſio non habet vim reſignationis, & facilius reditus datur ad primum beneficium, quando ſimplex facta fuit dimiſſio. Vide de his